

Песма над песмама

Пријатељева и пријатељичина љубав.

¹ Соломунова песма над песмама.

² Да ме хоће пољубити пољупцем уста својих!
Јер је твоја љубав боља од вина.

³ Мирисом су твоја уља прекрасна;
име ти је уље разлито;
зато те љубе девојке.

⁴ Вуци ме, за тобом ћемо трчати;
уведе ме цар у ложницу своју;

радоваћемо се и веселићемо се тобом,
спомињаћемо љубав твоју више него вино;
прави љубе те.

⁵ Црна сам, али сам лепа,
кћери јерусалимске,
као шатори кидарски, као завеси Соломунови.

⁶ Не гледајте ме што сам црна,
јер ме је сунце опалило;
синови матере моје расрдивши се на ме
поставише ме да чувам винограде,
и не чувах свој виноград, који ја имам.

⁷ Кажи ми ти, ког љуби душа моја,
где пасеш, где пландујеш?
Јер зашто бих лутала међу стадима другова
твојих?

⁸ Ако не знаш, најлепша између жена,
пођи трагом за стадом,

и паси јариће своје покрај станова пастирских.

⁹ Ти си ми, драга моја,
као коњи у колима Фараоновим.

¹⁰ Образи су твоји окићени гривнама,
и грло твоје низовима.

¹¹ Начинићемо ти златне гривне
са шарама сребрним.

¹² Док је цар за столом,
нард мој пушта свој мирис.

¹³ Драги ми је мој кита смирне,
која међу дојкама мојим почива.

¹⁴ Драги ми је мој грозд кипров
из винограда енгадских.

¹⁵ Лепа ти си, драга моја,
лепа ти си!
Очи су ти као у голубице.

¹⁶ Леп ти си, драги мој, и љубак!
И постеља наша зелени се.

¹⁷ Гредe су нам у кућама кедрове,
даске су нам јелове.

2

Чежња пријатељице за пријатељем.

¹ Ја сам ружа саронска,
љиљан у долу.

² Шта је љиљан међу трњем,
то је драга моја међу девојкама.

3 Шта је јабука међу дрветима шумским,
то је драги мој међу момцима;
желех хлад њен, и седох,
и род је њен сладак грлу мом.

4 Уведе ме у кућу где је гозба,
а застава му је љубав к мени.

5 Поткрепите ме жбановима,
придржите ме јабукама,
јер сам болна од љубави.

6 Лева је рука његова мени под главом,
а десном ме грли.

7 Заклињем вас, кћери јерусалимске,
срнама и кошутама пољским,
не будите љубави моје, не будите је,
док јој не буде воља.

8 Глас драгог мог;
ево га, иде скачући преко гора,
поскакујући преко хумова.

9 Драги је мој као срна или као јеленче;
ево га, стоји иза нашег зида,
гледа кроз прозор, вири кроз решетку.

10 Проговори драги мој и рече ми:
Устани, драга моја, лепотице моја, и ходи.

11 Јер гле, зима прође,
минуше дажди, отидоше.

12 Цвеће се види по земљи,
дође време певању,
и глас грличин чује се у нашој земљи.

13 Смоква је пустила заметке своје,
и лоза винова уцвала мирише.
Устани, драга моја, лепотице моја, и ходи.

14 Голубице моја у раселинама каменим,
у заклону врлетном!
Дај да видим лице твоје,

дај да чујем глас твој;
јер је глас твој сладан
и лице твоје красно.

15 Похватајте нам лисице,
мале лисице, што кваре винограде,
јер наши виногради цвату.

16 Мој је драги мој, и ја сам његова,
он пасе међу љиљанима.

17 Док захлади дан и сенке отиду,
врати се, буди као срна, драги мој,
или као јеленче по горама раздељеним.

3

*Верност пријатељичина.
пријатељева.*

Слава

1 На постељи својој ноћу тражих
оног кога љуби душа моја,
тражих га, али га не нађох.

2 Сада ћу устати, па идем по граду,
по трговима и по улицама тражићу
оног кога љуби душа моја.
Тражих га, али га не нађох.

3 Нађоше ме стражари, који обилазе по граду.
Видесте ли оног кога љуби душа моја?

4 Мало их заминух,
и нађох оног кога љуби душа моја;
и ухватих га, и нећу га пустити
докле га не одведем у кућу матере своје
и у ложницу родитељке своје.

5 Заклињем вас, кћери јерусалимске,
срнама и кошутама пољским,
не будите љубави моје, не будите је,
док јој не буде воља.

- ⁶ Ко је она што иде горе из пустиње
као ступови од дима, поткађена смирном и
тамјаном
и свакојаким прашком апотекарским?
- ⁷ Гле, одар Соломунов,
а око њега шездесет јунака
између јунака Израилљевих:
- ⁸ Сви имају мачеве, вешти су боју,
у сваког је мач о бедру ради страха ноћног.
- ⁹ Одар је начинио себи цар Соломун
од дрвета ливанског;
- ¹⁰ Ступце му је начинио од сребра,
узглавље од злата, небо од скерлета,
а изнутра настрт љубављу за кћери
јерусалимске.
- ¹¹ Изиђите, кћери сионске,
и гледајте цара Соломуна
под венцем којим га мати његова окити
на дан свадбе његове
и на дан весеља срца његовог.

4

Милине пријатељичине.

- ¹ Лепа ти си, драга моја, лепа ти си,
очи су ти као у голубице
између витица твојих;
коса ти је као стадо коза
које се виде на гори Галаду;
- ² Зуби су ти као стадо оваца једнаких,
кад излазе из купала,
које се све близне, а ниједне нема јалове.
- ³ Усне су ти као конач скерлета,
а говор ти је љубак;
као кришка шипка јагодице су твоје

- између витица твојих;
4 Врат ти је као кула Давидова
сазидана за оружје,
где висе хиљадама штитови
и свакојако оружје јуначко;
5 Две су ти дојке као два ланета близанца,
који пасу међу љиљанима.
6 Док дан захлади и сенке отиду,
ићи ћу ка гори смирновој и ка хуму
тамјановом.
7 Сва си лепа драга моја,
и нема недостатака на теби.
8 Ходи са мношћем с Ливана, невесто,
ходи са мношћем с Ливана,
да гледаш с врха аманског,
с врха сенирског и ермонског,
из пећина лавовских, с гора рисовских.
9 Отела си ми срце, сестро моја невесто,
отела си ми срце једним оком својим
и једним ланчићем с грла свог.
10 Лепа ли је љубав твоја, сестро моја невесто,
боља је од вина љубав твоја,
и мирис уља твојих од свих мирисних ствари.
11 С усана твојих капље саће, невесто,
под језиком ти је мед и млеко,
и мирис је хаљина твојих као мирис ливански.
12 Ти си као врт затворен, сестро моја невесто,
извор затворен, студенац запечаћен.
13 Биље је твоје воћњак од шипака
с воћем красним,
од кипра и нарда.
14 Од нарда и шафрана,
од иђирота и цимета
са свакојаким дрвљем за кад,

од смирне и алоја
и са сваким прекрасним мирисима.

15 Изворе вртовима,
студенче воде живе
и која тече с Ливана!

16 Устани севере, и ходи јуже,
и дуни по врту мом да капљу мириси његови;

нека дође драги мој у врт свој,
и једе красно воће своје.

5

*Пријатељица слуша глас пријатељев, тугује
због растанка с њим и слави његову лепоту.*

1 Дођох у врт свој, сестро моја невесто,
берем смирну своју и мирисе своје,
једем саће своје и мед свој,
пијем вино своје и млеко своје;

једите, пријатељи, пијте,
и опијте се, мили моји!

2 Ја спавам, а срце је моје будно;
ето гласа драгог мог,
који куца: Отвори ми, сестро моја,
драга моја, голубице моја, безазлена моја;
јер је глава моја пуна росе
и коса моја ноћних капи.

3 Свукла сам хаљину своју,
како ћу је обући?

Опрала сам ноге своје,
како ћу их каљати?

4 Драги мој промоли руку своју кроз рупу,

- а шта је у мени устрепта од њега.
- ⁵ Ја устах да отворим драгом свом,
а с руку мојих прокапа смирна,
и низ прсте моје потече смирна на држак од
браве.
- ⁶ Отворих драгом свом,
али драгог мог не беше, отиде.
Бејаш изван себе кад он проговори.
Тражих га, али га не нађох;
виках га, али ми се не одазва.
- ⁷ Нађоше ме стражари, који обилазе по граду,
бише ме, ранише ме,
узеше превес мој с мене стражари по
зидовима.
- ⁸ Заклињем вас, кћери јерусалимске,
ако нађете драгог мог, шта ћете му казати?
Да сам болна од љубави.
- ⁹ Шта је твој драги бољи од других драгих,
о најлепша међу женама?
Шта је твој драги бољи од других драгих,
те нас тако заклињеш?
- ¹⁰ Драги је мој бео и румен,
заставник између десет хиљада;
- ¹¹ Глава му је најбоље злато,
коса му је кудрава,
црна као гавран;
- ¹² Очи су му као у голуба на потоцима воденим,
млеко умирене, и стоје у обиљу;
- ¹³ Образи су му као лехе мирисног биља,
као цвеће мирисно;
усне су му као љиљан,
с њих капље смирна житка;
- ¹⁴ На рукама су му златни прстени,

на којима су уковани вирили;
трбух му је као светла слонова кост
обложена сафирима.

¹⁵ Гњати су му као ступови од мрамора,
углављени на златном подножју;
стас му је Ливан,
красан као кебри.

¹⁶ Уста су му слатка и сав је љубак.
Такав је мој драги, такав је мој мили,
кћери јерусалимске.

¹⁷ Куда отиде драги твој,
најлепша међу женама?
Куда замаче драги твој,
да га тражимо с тобом?

6

Радовање повратку пријатељичину.

¹ Драги мој сиђе у врт свој,
к лехама мирисног биља,
да пасе по вртовима
и да бере љиљане.

² Ја сам драгог свог,
и мој је драги мој,
који пасе међу љиљанима.

³ Лепа си, драга моја, као Терса,
красна си као Јерусалим,
страшна као војска са заставама.

⁴ Одврати очи своје од мене,
јер ме распаљују.

Коса ти је као стадо коза
које се виде на Галаду.

⁵ Зуби су ти као стадо оваца кад излазе из купала,

које се све близне, а ниједне нема јалове.

⁶ Јагодице су твоје између витица твојих
као кришка шипка.

⁷ Шездесет има царица
и осамдесет иноча,
и девојака без броја;

⁸ Али је једна голубица моја,
безазлена моја, јединица у матере своје,
изабрана у родитељке своје.

Видеше је девојке и назваше је блаженом;
и царице и иноче хвалише је.

⁹ Ко је она што се види као зора,
лепа као месец, чиста као сунце,
страшна као војска са заставама?

¹⁰ Сиђох у орашје
да видим воће у долу,
да видим цвате ли винова лоза,
пупе ли шипци.

¹¹ Не дознах ништа,
а душа ме моја посади на кола Аминадавова.

¹² Врати се, врати се Суламко,
врати се, врати се, да те гледамо.

Шта ћете гледати на Суламци?
Као чете војничке.

7

Разговор између пријатеља и пријатељице.

¹ Како су лепе ноге твоје у обући,
кћери кнежевска;
саставци су бедара твојих као гривне,

- дело руку уметничких.
- ² Пупак ти је као чаша округла,
који није никад без пића;
трбух ти је као стог пшенице
ограђен љиљанима;
- ³ Две дојке твоје
као два близанца срнчета;
- ⁴ Врат ти је као кула од слонове кости;
очи су ти као језера у Есевону
на вратима ватравимским;
нос ти је као кула ливанска
која гледа према Дамаску;
- ⁵ Глава је твоја на теби као Кармил,
и коса на глави твојој као царска порфира
у боре набрана.
- ⁶ Како си лепа и како си љупка,
о љубави у милинама!
- ⁷ Узраст ти је као палма,
и дојке као гроздови.
- ⁸ Рекох: Попећу се на палму,
дохватићу гране њене;
и биће дојке твоје као гроздови на виновој лози,
и мирис носа твог као јабуке;
- ⁹ И грло твоје као добро вино,
које иде право драгом мом
и чини да говоре усне оних који спавају.
- ¹⁰ Ја сам драгог свог,
и њега је жеља за мном.
- ¹¹ Ходи, драги мој, да идемо у поље,
да ноћујемо у селима.
- ¹² Ранићемо у винограде

да видимо цвате ли винова лоза,
земеће ли се грожђе,
цвату ли шипци;
онде ћу ти дати љубав своју.

¹³ Мандрагоре пуштају мирис,
и на вратима је нашим свакојако красно воће,
ново и старо,
које за те дохраних, драги мој.

8

Верност вечно сједињених.

¹ О да би ми брат био,
да би сао сисе матере моје!
Нашавши те на пољу
пољубила бих те,
и не бих била прекорна.

² Повела бих те
и довела бих те у кућу матере своје;
ти би ме учио,
а ја бих те појила вином мирисавим,
соком од шипака.

³ Лева је рука његова мени под главом,
а десном ме грли.

⁴ Заклињем вас, кћери јерусалимске,
не будите љубави моје,
не будите је, докле јој не буде воља.

⁵ Ко је она што иде горе од пустиње
наслањајући се на драгог свог?

Под јабуком пробудих те,
где те роди мати твоја,
где те роди родитељка твоја.

- 6 Метни ме као печат на срце своје,
као печат на мишицу своју.
Јер је љубав јака као смрт,
и љубавна сумња тврда као гроб;
жар је њен као жар огњен, пламен Божји.
- 7 Многа вода не може угасити љубави,
нити је реке потопити.
Да ко даје све имање дома свог за ту љубав,
осрамотио би се.
- 8 Имамо сестру малену, која још нема дојака.
Шта ћемо чинити са сестром својом
кад буде реч о њој?
- 9 Ако је зид, заградићемо на њему двор од сребра;
ако ли врата, утврдићемо их даскама
кедровим.
- 10 Ја сам зид и дојке су моје као куле.
Тада постах у очима његовим као она која нађе
мир.
- 11 Виноград имаше Соломун у Валамону;
даде виноград чуварима
да сваки доноси за род његов
по хиљаду сребрника.
- 12 Мој виноград који ја имам, преда мном је.
Нека теби, Соломуне, хиљада,
и две стотине онима који чувају род његов.
- 13 Која наставаш у вртovima!
Другови слушају глас твој,
дај ми да га чујем.
- 14 Брже, драги мој!
И буди као срна или као јеленче

на горама мирисним.

**Свето писмо или Библија Превод
Даничић-Караџић
The Holy Bible in Serbian, Daničić-Karadžić
translation, Cyrillic Alphabet**

Public Domain

Language: српски (Serbian)

Овај превод Библије је у јавном власништву (није заштићен ауторским правима).

2025-12-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 31 Dec 2025 from source files
dated 31 Dec 2025

0a850a1f-1f62-5a53-8998-5f6da46dcea8